Munzur “dört dağ içinde”

Ali Erenler

I
Eski fotoğraflara bakıyorum, eskilerin fotoğraflarına, uzun, divit burunlar, çökük avurt, yüze ferman bıyıklar, gözler kederli, bir kefesinde acı, öbüründe sabır, biraz da umut, ilk bakışta sezilmeyen, yaşlıların o mağrur, yorgun bir tarihi anıta benzeyen çehreleri, masal gözlü neneler, çocuklardaki utangaç merak, dost bakışlı kadınlar, yüzü ne kadar da yaşadığı coğrafyaya benziyor Dersim insanının.

II
Küçük, ufacık dereler akar Munzur’un eteklerinden, çocuksu, nisan sevecenliğinde, güle oynaya Fırat’a karışırlar sonra, Dicle’ye kavuşmak için,
Munzur’a dokunmayın yolu uzundur, Dicle’ye kavuşamazsa ömrü hüzündür.

III
Her taşın ayrı bir adı var memleketimde, ceviz ağaçlarının ayrı ayrı birer adı, tarla tumu, dere kenarları, tümseklerin tek tek adı var ve her birinin farklı, en az bir öyküsü, tarihi anlatan, memleketimin tarihini.

IV
Ve yolları var memleketimin, en çok keçilerin, atların bir de yaşlıların bildiği, en uzun masallar kadar uzundur memleketimin yolları, hepsi sürgüne çıkar, hasrete, bir de Munzurlar’a.

V
Kesilmiş kavak ağaçlarının üzerlerine toprağıyla çimden bir taç konur memleketimde, kurumasınlar diye, kesik gövdelerden filizler boy verir sonra, taze, nisan yürekli, bir renk cümbüşüdür bahar kanadında kelebeklerin, kar sularına doyan koyaklar sanki gizemli bir tarihin türkülerini çağlar ve ağustos’ta da zirveleri karlıdır Munzurlar’ın, kesintisiz rüzgarlarıyla yaylalarda içilen çayın tadına doyum olmaz, öylesine sıcak, öylesine keyifle, rüzgara karşı içilen yayla çayının.

VI
Ölçmeye kalksanız an parmağınızı suda tutabildiğiniz süredir Munzurlar'da ve gözlerinden yürekleri okunan insanları gibi berraktır dereleri, uçurumları yontan heykeltraş, ermişlerin ilhamı, başında yemin edilen kutsal ziyaret, ağustos'u serinleten Hızır, umudu besleyendir su , gönül bağıdır, çeşmeleri Munzur’un, lal sevdalar anıtı.

VII
Yamaçlarını başları taçlı palamutlarıyla meşe ağaçları örter Munzurlar’ın, mormenekşe kokar memleketim, yazın söğüt gölgesinde öğlen uykularının ve tereyağında kızartılan ‘kınkor’ mantarının doyum olmaz tadına.

VIII
Güneş'e, ay'a hürmet edilir, Düzgün'e, Sultanbaba'ya kurban kesilir, seyitlerin kerametine inanılır memleketimde, Munzur halden bilendir, gönül helvasını yağı donmadan yetiştiren Hızır, umudu emziren yürek.

IX
Ocak önü rivayetleriyle kaf dağına uzanır karlı geceler memleketimde, közde soğan da pişirilir, kömür karası yüzlerin 'alık-fatık' eğlencesi imeceye dönüşür, masallar ülkesidir memleketim, iyiyi ve kötüyü masallardan ve rüyalardan öğrenir çocuklar, kan görülmüşse kurban kesilir, lokma dağıtılır, ölüm Abdal Musa'nın askerleri'nden bilinir, bir de '38' den.

X
Gözü lal, dili lal, yüreği lal, yol anlatır o susar, su anlatır o dinler, bir hüzün anıtıdır Dersim sürgünü, yarası gizli, umudu lal.

XI
Gizleyemez yüzlerine işlemiş sürgünleri, pirlerin ak sakalı, her teli ayrı bir yaradan beslenir, '38' den beri yürekleri 'şark çıbanı', anlatsalar masal, sussalar ağıt.

XII
Nenemin masal gözlerinden öğrendim, dedemin ak sakalından, umutlarından Munzur'un lal çeşmelerinin, anıtı dikilen delilerinden, bilge sabrından öğrendim pirlerin, rüzgarından yaylalara mahmuzlanan atların, seyitlerin tarih öncesi kerametlerinden, abdal musa'nın askerleri'nden, ölümlerinden Seyit Rıza'nın, dilini memleketimin.

XIII
Yeni fotoğraflara bakıyorum, yüreğimde kederli bir rüzgar,
eskimedi sürgün, eskimedi dağlar, yürek aynı yürek, rüzgar eksilmedi,
boşaltılan köyler, yakılan yıkılan evler, hele ölümler ……,
ağıtlar eksilmedi,
eksilmedi zulüm,
umut eskir mi!

bachibozuk.com